



വുർആൻ ബോധനം  
1084

# സൂറ-36 / യാസീൻ

സൂക്തം: 11-12

ആളുകളുടെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അശ്രദ്ധയോ അലംഭാവമോ സംഭവിക്കുമെന്ന് ആരും തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. ഓരോ കാര്യവും അവൻ സുവ്യക്തമായ പട്ടികയിൽ കൃത്യമായി ചേർക്കുന്നുണ്ട്. അന്ത്യ നാളിൽ ആ പട്ടിക ഓരോരുത്തരുടെയും മുന്നിൽ അവരുടെ ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ നന്മതിന്മകളോടെയും തുറന്നുകാണിക്കും.

11. ഉദ്ബോധനത്തെ പിന്തുടരുകയും കരുണാമയനായ ദൈവത്തെ കാണാതെ തന്നെ ഭയഭക്തരാവുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽ മാത്രമേ മുന്നറിയിപ്പ് ഫലപ്രദമാകൂ. അത്തരക്കാരെ പാപമുക്തിയുടെയും ആദരണീയമായ കർമ്മഫലത്തിന്റെയും സുവിശേഷം അറിയിച്ചുകൊള്ളുക.

إِنَّمَا نُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ  
فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾

11

നീ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നത് (മുന്നറിയിപ്പു ഫലപ്രദമാകും) = إِنَّمَا نُنذِرُ  
ഉദ്ബോധനത്തെ പിന്തുടരുകയും രന്നവനെയും = مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ  
അദൃശ്യതയിലുള്ള കരുണാമയനെ ഭയപ്പെടുന്നവനെയും (കരുണാമയനായ ദൈവത്തെ = وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ  
കാണാതെ തന്നെ ഭയഭക്തനാവുകയും ചെയ്യുന്നവനെ) മാത്രം  
അവനെ (അത്തരക്കാരെ) സുവിശേഷം അറിയിച്ചുകൊള്ളുക = فَبَشِّرْهُ  
പാപമുക്തി(യുടെയും)കൊണ്ടും ആദരണീയമായ കർമ്മഫലം(ലത്തിന്റെയും)കൊണ്ടും = بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

അതായത്, സന്ദേശം ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും മനസ്സിന്റെ കവാടങ്ങൾ അതിനുവേണ്ടി തുറന്നിടുകയും സദബുദ്ധി കൊണ്ടും സദ്വിചാരം കൊണ്ടും അതിനെ പരിശോധിക്കാൻ തയ്യാറാവുകയും അഗോചരനായ പരമകാര്യത്തിന്റെ പ്രൗഢിയും പ്രതാപവുമോർത്ത്

മനസ്സിൽ അവനോട് ഭയഭക്തിയുണരുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽ മാത്രമേ പ്രവാചകന്റെ പ്രബോധനം സഫലമാകൂ. ഇന്ദ്രിയാനുഭവങ്ങളിൽ മാത്രം വിശ്വസിച്ചു, ജഡികാസക്തികളെ മാത്രം പിൻപറ്റി ജീവിക്കുന്നവർ ദൈവികശിക്ഷ നേരിൽ കാണുന്നതുവരെ ഒരു മുന്നറിയിപ്പും

അംഗീകരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കുകയില്ല. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ട് നേരിട്ടനുഭവിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസത്തിന് പ്രസക്തിയില്ല. അത് അനുഭവജ്ഞാനമാണ്. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കതീതമായ ജ്ഞാനമാണ് ഈമാൻ. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു പുറമെ ബുദ്ധി, വികാരം തുടങ്ങിയ മാനസിക യോഗ്യതകളെക്കൂടി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിൽനിന്ന് ഉളവാകുന്ന അഗോചരജ്ഞാനമാണ് പരിഗണനീയമായ ഈമാൻ. ഇപ്പറഞ്ഞ രീതിയിൽ ദൈവിക സന്ദേശത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അദ്യശ്യനായ അല്ലാഹുവിനോട് ഭയഭക്തരാവുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് പാപമുക്തിയും മഹത്തായ കർമ്മഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് സുവിശേഷം. ഒരാളുടെ പ്രൗഢിയും ഗാംഭീര്യവും പ്രതാപവും മറ്റുള്ളവരിൽ ഉണർത്തുന്ന ഭീതിയും

വിധേയത്വവുമാണ്, മൂലത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച *خشية*. ഗുരുതര വിഷയങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന ഉത്കണ്ഠയും ഭയത്തിനും കൂടി ഈ പദം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ദാരിദ്ര്യത്താൽ സ്വന്തം മക്കളെ മാനുഷമായി ഭക്ഷണം കൊടുത്ത് പോറ്റാൻ കഴിയില്ല എന്നു ഭയപ്പെടുന്നതിനെ ഖുർആൻ *أَمْلَاقِ خَشِيَةِ* എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ പരമ കാര്യണികത്വത്തിന്റെ *-رحانية-* താൽപര്യമാണ് സൃഷ്ടികൾക്ക് അവനോടുണ്ടാകുന്ന ഭയഭക്തി *-خشية-*. പരമകാര്യണികനായതുകൊണ്ടാണ് അവൻ ശിഷ്ട ജനത്തിന് സമ്മാനവും ദുഷ്ട ജനത്തിന് ശിക്ഷയും വിധിക്കുന്നത്. അവന്റെ കാര്യണികത്വം പൂർണ്ണമായി വെളിപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ടി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതാണ് രക്ഷാശിക്ഷകൾ വിധിക്കപ്പെടുന്ന ദിനം. ●

12. തീർച്ചയായും മരിച്ചുപോയവരെല്ലാം ഒരു നാൾ നാം തന്നെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. അവർ ചെയ്തതുവെച്ച കർമ്മങ്ങളും പിറകിലുപേക്ഷിച്ച അവശിഷ്ടങ്ങളും നാം രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. സകല സംഗതിയും ഒരു തുറന്ന പുസ്തകത്തിൽ കൃത്യമായി എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ  
وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

12

മരിച്ചുപോയവരെ(യെല്ലാം ഒരു നാൾ) ജീവിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു = *إِنَّا نَحْنُ* തീർച്ചയായും നാം തന്നെ = *نَحْنُ*  
 അവർ മുന്തിച്ചത് (ചെയ്തതുവെച്ച കർമ്മങ്ങൾ) = *مَا قَدَّمُوا* നാം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു = *وَنَكْتُبُ*  
 എല്ലാ ഓരോ സംഗതിയും = *وَأَثَرَهُمْ* അവരുടെ (പിറകിലുപേക്ഷിച്ച) അവശിഷ്ടങ്ങളും = *أَحْصَيْنَاهُ*  
 നാം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തി (കൃത്യമായി എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നു) = *فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ*  
 ഒരു തെളിഞ്ഞ, തുറന്ന പുസ്തകത്തിൽ = *فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ*

അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും എന്ന യാഥാർഥ്യം മുർത്തരുപത്തിൽ വെളിപ്പെടുന്ന രക്ഷാശിക്ഷാ വിധിദിനത്തിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുകയാണ്. സാരമിതാണ്: മരിച്ചുപോയ സകലരെയും പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്ന ഒരു നാൾ വരുന്നുണ്ട്. അവർ ഈ ലോകത്ത് ജീവിച്ചപ്പോൾ ചെയ്തതുവെച്ച കർമ്മങ്ങളും ഭാവിയിലേക്ക് വിട്ടുപോകുന്ന കാര്യങ്ങളുമെല്ലാം അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മരിച്ചവരെല്ലാം ജീവിപ്പിക്കുന്നതിന്റെയും അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെയും അനിവാര്യതയാണ് ഓരോരുത്തരോടും അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് യോജിച്ച സമീപനം ഉണ്ടാവുക എന്നത്. ഈ അനിവാര്യ ഫലം ഇവിടെ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. പരയാതെ തന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കാം എന്നതാണതിന്റെ ഒരു കാരണം. രണ്ടാമത്തെ കാരണം ഇതാണ്; ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പു വിഷയത്തിൽ നിഷേധികൾ ഉന്നയിച്ചിരുന്നത് മുഖ്യമായും രണ്ടു സംശയങ്ങളായിരുന്നു: 1) മരണാനന്തരം വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുക അസാധ്യമാകുന്നു. 2) പ്രവിശാലമായ ഈ ലോകത്ത് ജീവിച്ചു മരിച്ചവരുടെയെല്ലാം സകല കർമ്മങ്ങളും വാക്കുകളും ഒരുനാൾ വിശദമായി വിചാരണ ചെയ്യാൻ പറ്റിയ വണ്ണം എഴുതി സൂക്ഷിക്കാൻ ആർക്കു കഴിയും?! ഈ രണ്ടു സന്ദേഹവും ദുരീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അതിനുശേഷം വരുന്ന ഈ അനിവാര്യ ഫലം സ്വയം പ്രകാശിതമാകുന്നു. *مَا قَدَّمُوا* എന്നാൽ 'അവർ മുന്തിച്ചത്' എന്നാണ് ഭാഷാർത്ഥം

ഥം. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തുകൂട്ടിയ കർമ്മങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഖുർആൻ പലയിടത്തും *مَا قَدَّمُوا* എന്നുപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. *أَثَرٍ*-ന്റെ ബഹുവചനമാണ് *آثَارٌ*. അവശിഷ്ടം, അടയാളം, മുദ്ര, ആഘാതം, പ്രതിഫലനം, സാധിനം എന്നിങ്ങനെ പല അർത്ഥങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന പദമാണ് *آثَرٌ*. പൗരാണികാവശിഷ്ടങ്ങൾക്ക് *الآثَارُ الْقَدِيمَةُ* എന്നു പറയും. ഹദീസ് നിദാനശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രവാചക ശിഷ്യന്മാരിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്ന വചനം *آثَرٌ* ആകുന്നു. ഒരാൾ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയ അനന്തരഫലങ്ങളാണ് ഇവിടെ *آثَارٌ* കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഒരാൾ ഉണ്ടാക്കിയ ജനോപകാരപ്രദമായ ഒരു സ്ഥാപനവും അതിന്റെ പ്രയോജനവും മരണാനന്തരം അയാളുടെ *آثَرٌ* ആകുന്നു. പൂർവികർ നിർമ്മിച്ച ആരാധനാലയങ്ങൾ, ആതുരലയങ്ങൾ, ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ, വിദ്യാലയങ്ങൾ, ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം അവരുടെ *آثَارٌ* -കളിൽപെടുന്നു. ഒരാൾ നടപ്പിലാക്കിയ നല്ല സമ്പ്രദായം പിൻക്കാലത്ത് ആളുകൾ തുടരുമ്പോൾ അത് അയാളുടെ *آثَرٌ* ആകുന്നു. ചീത്ത സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും സമ്പ്രദായങ്ങളുടെയും കാര്യവും ഇതുതന്നെ. ഒരാൾ നേരിട്ടു ചെയ്ത കർമ്മങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ആ കർമ്മങ്ങൾ പിന്നീട് ഉളവാക്കിയ നന്മതിന്മകളും വിചാരണാവിധേയമാകുമെന്നാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. നബി(സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇമാം മുസ്ലിമും അഹ്മദും ഉദ്ധരിക്കുന്നു:



مَنْ سَنَّ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَمَنْ سَنَّ سُنَّةً سَيِّئَةً فَعَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

‘ഒരു നല്ല സമ്പ്രദായമുണ്ടാക്കുന്നവന് അതിന്റെ ഫലവും അന്ത്യനാൾ വരെ അതു പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ ഫലവും ലഭിക്കുന്നു. ഒരു ചീത്ത സമ്പ്രദായമുണ്ടാക്കിയവന്റെ മേൽ അതിന്റെ പാപഭാരവും അന്ത്യനാൾ വരെ അതു പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ പാപഭാരവും മുണ്ടായിരിക്കും.’

ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ വീക്ഷണത്തിൽ, ഒരു കാര്യം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് അത് ചെയ്യണമെന്ന് എടുക്കുന്ന തീരുമാനം- തീ ആകുന്നു مَا قَدَّمُوا. പിന്നെ ആ തീരുമാനം നടപ്പിലാക്കുന്നതാണ് آتَا. ഈ വീക്ഷണത്തിന് ഉപോദ്ബലകമായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസ് ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്:

مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كُتِبَ لَهُ حَسَنَةٌ وَمَنْ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا كُتِبَ لَهُ عَشْرًا

‘ഒരാൾ ഒരു നല്ല കാര്യം തീരുമാനിച്ചിട്ട് അത് ചെയ്യാൻ കഴിയാതെ പോയാലും അയാളുടെ പേരിൽ ഒരു നന്മ എഴുതപ്പെടുന്നു. നല്ല കാര്യം തീരുമാനിച്ചിട്ട് അത് ചെയ്താലോ, അയാളുടെ പേരിൽ പത്തു നന്മ എഴുതപ്പെടുന്നു.’

مَا قَدَّمُوا എന്ന വാക്യത്തെ മൂലാനാ അമീൻ അഹ്സൻ ഇസ്ലാഹി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ്: മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്ത് വളരെ കാര്യങ്ങൾ തന്റെ സങ്കല്പത്തിനു യോജിച്ച വിധം പരലോകത്തിനു വേണ്ടി ചെയ്യുന്നു. വളരെ കാര്യങ്ങൾ തന്റെ ഭൗതിക ജീവിതത്തിനു വേണ്ടിയും ശേഷക്കാർക്കു വേണ്ടിയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു ഈ രണ്ടു തരം കർമ്മങ്ങളും കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. കൂടുതൽ പ്രബലമായത് ആദ്യം പറഞ്ഞ വ്യാഖ്യാനമാണ്.

നായകനും മാർഗദർശിയും കേന്ദ്രവുമൊക്കെയാണ് ഭാഷാർഥത്തിൽ إمام! ഈ ആശയങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കിത്തന്നെ ജനങ്ങൾക്ക് മാർഗദർശകവും അവലംബ കേന്ദ്രവുമായ ഗ്രന്ഥത്തെയും إمام എന്നു പറയുന്നു. സൂറ ഹൂദ് 17-ാം സൂക്തവും അഹ്ഖാഫ് 12-ാം സൂക്തവും തുറന്നതിനെ ‘ഇമാം’ എന്നു പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ إمام مبین കൊണ്ട് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും നല്ലതും ചീത്തയുമായ കർമ്മങ്ങളും അത് പിൻകാലത്ത് സൃഷ്ടിച്ച നന്മതിന്മകളും കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ കർമ്മപുസ്തകമാണ്. ഈ പുസ്തകം അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള ലൗഹുൽ മഹ്മൂദ് എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധ ഫലകം തന്നെയാണെന്ന് ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ രേഖയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് രക്ഷാശിക്ഷകൾ വിധിക്കപ്പെടുക. ആളുകളുടെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന് ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അശ്രദ്ധയോ അലംഭാവമോ സംഭവിക്കുമെന്ന് ആരും തെറ്റിദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. ഓരോ കാര്യവും അവൻ സുവ്യക്തമായ പട്ടികയിൽ കൃത്യമായി ചേർക്കുന്നുണ്ട്. അന്ത്യനാളിൽ ആ പട്ടിക ഓരോരുത്തരുടെയും മുന്നിൽ അവരുടെ ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ നന്മതിന്മകളുടെയും തുറന്നുകാണിക്കും. ●

**തിരുത്ത്**

പ്രബോധനം 2020 ഒക്ടോബർ 9 (ലക്കം 3171) **ഖുർആൻ ബോധനം 1083-ൽ യാസീൻ 6-ാം സൂക്തത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ** (പേജ് 29 കോളം 1) ‘അകർമക ഭൂതകാല ക്രിയയാണ്’ എന്ന് അച്ചടിച്ചത് ‘ഭൂതകാല കർമ്മനി പ്രയോഗമാണ്’ എന്നും 8-ാം സൂക്തത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ (പേജ് 31 കോളം 2) جعلنا - ‘നാം തുക്കി’ എന്ന് അച്ചടിച്ചത് جعلنا - ‘നാം ആക്കി’ എന്നും തിരുത്തി വായിക്കാൻ അപേക്ഷ. തെറ്റുവന്നതിൽ വേദിക്കുന്നു.

പത്രാധിപർ